27 Απριλίου 2019

Που βρίσκεται το πιο καλοδιατηρημένο μνημείο της Αρχαιότητας στην Αθήνα

/ Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός

κείμενο: Γιώργος Δαμιανός

Οι «Αέρηδες», ή «πύργος των Ανέμων» ή το «Ωρολόγιο του Ανδρόνικου Κυρρήστου» είναι το πιο καλοδιατηρημένο μνημείο της Αρχαιότητας στη σημερινή Αθήνα, που σε πείσμα όλων των αδαών και των μεμψίμοιρων σε κάνει ακόμα να ονειρεύεσαι. Αρκεί να κοντοσταθήτε και να αφήσετε τη μαγική αύρα του τόπου να σας παρασύρει. Πουθενά στον πλανήτη δε θα βρήτε πιο αρμονική συνύπαρξη της Ανατολής και της Δύσης. Αν είστε τυχεροί, ίσως, με τη φαντασία σας, να δείτε κάποιον Αθηναίο πολίτη να κοιτά την ώρα, εκατομμύρια χριστιανούς να βαπτίζονται, ένα λευκοντυμένο Δερβίση να περιστρέφεται και να υμνεί τον Αλλάχ και έναν καθολικό επίσκοπο να υμνεί θεούς και ανθρώπους. Κατασκευάστηκε το 50 μ.Χ από τον αστρονόμο Ανδρόνικο Κυρρηστο.

Βρίσκεται στην αρχή της Αιόλου και πρόκειται για ένα μαρμάρινο οκταγωνικό κτίσμα, εξ ολοκλήρου κατασκευασμένο με πεντελικό μάρμαρο. Στην κορυφή του πύργου υπήρχε ένας χάλκινος ανεμοδείκτης με τη μορφή του Τρίτωνα, που περιστρεφόταν και έδειχνε με το ραβδί του τους οκτώ ανέμους, που απεικονίζονται στο υψηλότερο σημείο της κάθε πλευράς του. Εκτός από ανεμοδείκτης, ο πύργος των Ανέμων χρησίμευε και χρησιμεύει ως ακριβέστατο

ηλιακό ρολόι. Από τις αρχαιολογικές ανακαλύψεις θεωρείται βέβαιο ότι ο πύργος διέθετε και υδραυλικό ρολόι.

Στην πρωτοχριστιανική περίοδο ο πύργος μετατράπηκε σε χριστιανικό ναό και ήταν το επίσημο βαπτιστήριο της πόλης των Αθηνών. Στη διάρκεια της Τουρκοκρατίας ο πύργος των Ανέμων μετατράπηκε σε τεκέ των Ανέμων ή, όπως τον αποκαλούσαν οι Τούρκοι, τεκές του Πραϊμη. Ως γνωστόν με τον όρο τεκές καθορίζονται τα μοναστήρια των Μωαμεθανών. Μέσα σ αυτό το χώρο γινόταν διδασκαλία της πίστης τους και περιστρέφονταν με θρησκευτική κατάνυξη οι Δερβίσηδες, κάτω από πολύχρωμους πολυελαίους και αυγά στρουθοκαμήλου (αν θέλουμε να δεχτούμε την ιστορία του τόπου μας θα τη δεχτούμε όπως είναι και όχι να επιλέγουμε απ αυτήν οτιδήποτε μας αρέσει και μας συμφέρει). Τη φαντασία του επισκέπτη διεγείρουν οι παραμυθένιες μαρτυρίες του Τούρκου ταξιδευτή Εβλια Τσελεμπί, το 1667: «...στο δάπεδο υπάρχει, λένε, ο τάφος του Γιουναν Φιλίππου, για αυτό μαζεύονται εκεί για να τον προσκυνήσουν...στην κορυφή του θόλου υπάρχει μια λεπτή σιδερένια στήλη.

Και λένε πως, στην εποχή των αρχαίων τοποθετούσαν εκεί ένα μαγικό καθρέφτη, όμοιο με τον καθρέφτη του Ισκεντερ. Αυτός είχε την ιδιότητα να κατοπτρίζει τους στρατούς των εχθρών της πόλης και να προδίδει τις κινήσεις τους...». Μετά την απελευθέρωση από τους Τούρκους ο χώρος χρησιμοποιήθηκε ως προσωρινός ναός των Καθολικών Χριστιανών της Αθήνας (οι οποίοι και θα προσπαθήσουν ανεπιτυχώς να το παρουσιάσουν ως ιδιοκτησία τους), ενώ από το 1853 θα χρησιμοποιηθεί ως αποθήκη Αρχαιοτήτων.

Πηγή: **iellada.gr**